

Uit het Woord der Waarheid

Gratis Bijbelstudieblad voor jong en oud

Jaargang 81 • nummer 8 • augustus 2026

INHOUD

<i>Hem komt de eer toe! (gedicht)</i>	<i>177</i>
<i>De vrijsteden (4)</i>	<i>178</i>
<i>Houd vol en waak in het gebed</i>	<i>184</i>
<i>Twee broden met zuurdeeg (2)</i>	<i>188</i>
<i>Waarom stierf de Heere Jezus?</i>	<i>193</i>
<i>Een langdurige oorlog</i>	<i>195</i>
<i>Bescherm je hart</i>	<i>200</i>

Huis van goud, Huis van God – Welkom

Door J. Rouw

Een prachtige brochure over de geestelijke betekenis van de tabernakel, voorzien van fullcolour foto's van een model van de tabernakel dat vervaardigd is door een goudsmid. Leerzaam en praktisch voor jong en oud. Kan ook uitstekend gebruikt worden voor evangelisatie!

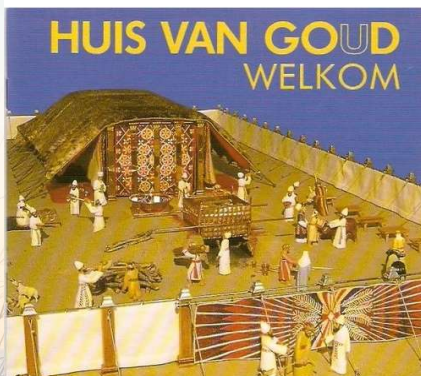
Is ook verkrijgbaar in diverse andere talen!

Bestelcode: 205-7

Aantal pagina's: 52

Prijs: € 1,75

Als u 20 of meer exemplaren bestelt, krijgt u een aantrekkelijke korting.

Colofon

Redactie- en administratie-adres:

Stg. Uit het Woord der Waarheid

Postbus 260, 7120 AG Aalten

Abonnementen en lectuurbestelling:

Tel. 0543 - 47 17 46

E-mail: bestel@uhwdw.nl

IBAN: NL44 INGB 00 00 92 46 08

Algemene info: info@uhwdw.nl

Giften e.d.: admin@uhwdw-fcs.nl

ISSN: 1384-735X

Giftenrekening:

IBAN: NL56 INGB 00 00 72 36 02

BIC: INGBNL2A * (ANBI aftrekbaar)

*Voor betalingen vanuit buiten Europa
de BIC vermelden s.v.p.

Websites:

- Uitgeverij: www.uhwdw.nl
- Bijbelse artikelen en MP3-lezingen: www.debijbelvoorjou.nl
- Info i.v.m. werk van de Heere in binnen- en buitenland, hulp aan armen, nood-hulp e.d.: www.uhwdw-fcs.nl

Alle prijzen zijn excl. verzendkosten.

© foto omslag: AdobeStock

© foto's binnenzijde: Pixabay

Hem komt de eer toe!

Hoor ontelbaar veel verlost
eenmaal zingen voor het Lam
en rondom de troon vereren
Hem Die uit de hemel kwam.

'Lam van God, aan U zij d' ere;
U alleen, U bent het waard'.
Ieder zingt het nieuwe loflied,
heerlijker dan ooit op aard'.

Eer, lof, prijs, aanbidding stijgen
dan met dank op naar Gods troon.
Allen buigen zich voor Jezus,
eren vreugdevol Gods Zoon.

De volmaakte Mens vol reinheid,
God, in 't vlees geopenbaard,
Hij zal alle eer ontvangen,
zoals God ons heeft verklaard.

Door de Geest geleid tot danken,
bidden de verlost en aan
de 'Ik Ben', Die op de troon zit,
Hem Die daar als Lam zal staan.

In een eindeloze vrede
zwijgt de nieuwe schepping blij.
Door 't kruis zijn wij dan van zonde,
dood, verdriet en moeite vrij.

Hoor hoe hemellied'ren klinken
voor Hem Die aan 't kruishout stierf
en als Erfgenaam van alles
alle eer voor Zich verwierf!

J.N. Darby

De vrijsteden (4)

Een ongeluk in het bos

Vervolgens krijgen we in dit gedeelte een aanschouwelijk voorbeeld van wat God onder een doodslager verstaat. In Exodus 21 stond er alleen maar dat hij 'het er niet op toeleigde' en dat 'God het zijn hand liet overkomen' (vs. 13). In Deuteronomium 19 krijgen we een sprekend praktijkvoorbeeld:

'Dit is de zaak die iemand betreft die een doodslag begaan heeft en daarheen vlucht om in leven te blijven: iemand die zijn naaste niet met voorbedachten rade doodgeslagen heeft die hij tevoren niet haatte – bijvoorbeeld iemand die met zijn naaste het bos ingaat om hout te hakken, en hij maakt met zijn hand een zwaai met de bijl om een boom om te hakken, en het ijzer schiet van de steel en treft zijn naaste, zodat die sterft – die zal naar een van die steden vluchten en in leven blijven.

Anders zou de bloedwreker degene die een doodslag begaan heeft, achtervolgen terwijl zijn hart verhit is, en, als de weg te lang zou zijn, zou hij hem inhalen en hem om het leven brengen, terwijl hij niet de doodstraf verdiend heeft, want hij haatte hem tevoren niet.

Daarom gebied ik u: U moet voor uzelf drie steden afzonderen. En wanneer de HEERE, uw God, uw gebied ruim gemaakt heeft, zoals Hij uw vaders gezworen heeft, en Hij u heel het land gegeven heeft dat Hij gesproken heeft uw vaders te zullen geven – als u heel dit gebod, dat ik u heden gebied, nauwlettend houdt, door de HEERE, uw God, lief te hebben en door alle dagen in Zijn wegen te gaan – dan moet u aan deze drie nog drie steden voor uzelf toevoegen, zodat er geen bloed van onschuldigen vergoten wordt in het midden van uw land, dat de HEERE, uw God, u als erfelijk bezit geeft. Anders zou er bloedschuld op u rusten.' (Deut. 19:4-10).

In vers 4 vinden we twee van de criteria die in Numeri 35 genoemd worden terug: het moet zonder *haat* en zonder *opzet* gebeurd zijn.

Het daaropvolgende voorbeeld met de bijl die van de steel schiet en vervolgens een mens zo ongelukkig raakt dat hij sterft, verduidelijkt de toedracht die de voorschriften over de vrijstad voor ogen hebben: het is een ongeluk. Er is geen sprake van haat en geen sprake van opzet. Het is zagezegd overmacht, omdat 'God het zijn hand liet overkomen' (Ex. 21:13). Met andere woorden: de drie materialen die een moord aannemelijk maken – genoemd in Numeri 35 – vormen geen absolute maatstaf voor de beslissing. Het was nodig ook de feitelijke toedracht te reconstrueren om tot een beslissing te komen die naar Gods gedachten was.

De verzen 6 en 7 geven de reden waarom er meer dan één vrijstad moest worden afgezonderd: bij maar één enkele vrijstad zou de weg, afhankelijk van de plaats waar de doodslag was gebeurd, te ver zijn geweest. Als nog een bewijs van Zijn barmhartigheid laat God dus drie steden aanwijzen, naast de drie steden aan de andere (oostelijke) kant van de Jordaan (vs. 8-9).

Al in vers 6 had God gezegd dat de doodslager de doodstraf niet verdient. In vers 10 gaat Hij nog verder en zegt Hij dat zijn bloed niet vergoten mag worden omdat Hij het voor onschuldig bloed aanziet.

De oudsten van zijn woonplaats

'Maar als er iemand is die zijn naaste haat, een hinderlaag voor hem legt, hem aanvalt en om het leven brengt, zodat hij sterft, en dan naar een van die steden vlucht, dan moeten de oudsten van zijn stad boden sturen en hem vandaar meenemen, en zij moeten hem in de hand van de bloedwreker geven, zodat hij

sterft. Laat uw oog hem niet ontzien, maar doe het bloed van de onschuldige uit Israël weg, opdat het u goed gaat' (Deut. 19:11-13).

De verzen 11 en 12 laten zien dat ook de oudsten uit de woonplaats van de dader een verantwoordelijkheid hadden: mocht het hun bekend zijn dat er haat of opzet in het spel was, dan moesten ze een bode naar de vrijstad sturen, zodat de moordenaar ontmaskerd werd.

Op deze manier zouden ze 'het onschuldige bloed uit Israël wegdoen'. Deze wat moeilijke uitdrukking in vers 13 heeft betrekking op het principe dat we al in Numeri 35 tegengekomen zijn: als iemand van het leven beroofd wordt, wordt daardoor (door zijn 'onschuldige bloed') het land verontreinigd. Alleen door de dood (in het hier behandelde geval door dat van de moordenaar) kon het land gereinigd en zo het onschuldige bloed (d.w.z. de daaraan verbonden schuld) weggedaan worden. Naar dit principe handelde Salomo met betrekking tot Joab (zie 1 Kon. 2:31).

Jozua 20: Alle zes steden – en de toelating

Aan het einde van het boek Jozua spreekt God nogmaals uitvoerig over de vrijsteden. Intussen was Mozes – de man Gods – gestorven, Israël was de Jordaan overgestoken en Jozua had de veroveringsslag geleid en het land in bezit genomen. Er waren veel veldslagen gestreden en het land was ingenomen. Na deze oorlogen verdeelde Jozua het land onder de verschillende stammen. In dit verband wordt nu het thema van de vrijsteden nog een keer besproken.

'Verder sprak de HEERE tot Jozua: Spreek tot de Israëlieten en zeg: Wijs voor uzelf de vrijsteden aan waarover Ik door de dienst

van Mozes met u gesproken heb, zodat iemand die een doodslag heeft begaan, die iemand zonder opzet, niet met voorbedachten rade, om het leven heeft gebracht, daarheen kan vluchten, opdat ze voor u tot een toevlucht zijn tegen de bloedwreker' (Joz. 20:1-3).

Het is voor ons niet moeilijk te begrijpen waarom het in deze verzen zo belangrijk was om nog een keer op de vrijsteden en hun rol te wijzen. Bloedvergieten zou het land verontreinigen. **De vrijsteden waren absoluut nodig om te voorkomen dat door een bloedwreker onschuldig bloed vergoten werd.** Daarom moesten deze steden op de juiste manier gebruikt worden als Israël het net veroverde land permanent zou bezitten en genieten.

Bovendien geeft God bij deze gelegenheid verdere voorschriften die informatie geven over het proces dat in deze gevallen in acht moest worden genomen: Hoe moest er precies gehandeld worden als iemand een vrijstad zou opzoeken, zich voor doodslager zou uitgeven en bescherming zou zoeken? Moest je hem geloven?

'Als hij naar één van die steden vlucht, moet hij bij de ingang van de stadspoort gaan staan en zijn woorden spreken ten aanhoren van de oudsten van die stad. Vervolgens moeten zij hem bij zich in de stad opnemen en hem een plaats geven, zodat hij bij hen kan wonen. En als de bloedwreker hem achtervolgt, mogen zij hem die de doodslag begaan heeft, niet in zijn hand overleveren, omdat hij zijn naaste niet met voorbedachten rade doodgeslagen heeft, en hem tevoren niet haatte. Dan moet hij in die stad blijven wonen, totdat hij terecht zal staan voor de gemeenschap, totdat de hogepriester die er in die dagen zijn zal, sterft. Daarna mag hij die de doodslag begaan heeft, terugkeren en weer naar zijn stad gaan, en naar zijn huis, naar de stad waaruit hij gevlucht was' (Joz. 20:4-6).

Nu het volk in het land was, werd het 'serieus'. Nu werd het tijd om op details in te gaan. De geciteerde verzen laten het volgende beeld zien:

- De doodslager moest zijn zaak beschrijven aan de oudsten in de stadspoort.
- Dezen moesten naar hem luisteren, hem asiel verlenen en een woonplek in de stad voor hem regelen.
- Ze mochten hem niet aan de bloedwreker uitleveren mocht deze hem achternagaan.
- De doodslager moest in de stad wonen tot hij tegenover de gemeenschap terecht zou hebben gestaan (de criteria van Numeri 35 moesten zij toepassen).
- Mocht de hogepriester nog tijdens het leven van de doodslager sterven, dan mocht de doodslager weer naar zijn huis en stad terugkeren.

De rest van het hoofdstuk informeert ons over de zes vrijsteden en hun geografische ligging. Eerst worden de steden in het land Kanaän genoemd (vs. 7):

- Kedes in Galilea, in het bergland van Naftali;
- Sichem, in het bergland van Efraïm;
- Kirjath-Arba, dat is Hebron, in het bergland van Juda.

Dan volgt de lijst met steden 'aan de overzijde van de Jordaan, ten oosten van Jericho' (vs. 8):

- Bezer, in de woestijn, op de hoogvlakte, van de stam Ruben;
- Ramoth in Gilead, van de stam Gad;
- Golan in Basan, van de stam Manasse.

Afbeelding 1: De ligging van de vrijsteden

De vrijsteden waren – zie bovenstaande kaart – gelijkmatig over het land verdeeld. Je kon nooit meer dan 60 km van de dichtstbijzijnde vrijstad verwijderd zijn en voor de meeste Israëlieten was de dichtstbijzijnde vrijstad nog veel dichterbij. Zo had God had in Zijn genade voorzorgsmaatregelen voor de doodslager getroffen.

(Wordt vervolgd).

M. Hardt

Houd vol en waak in het gebed

'Weest in niets bezorgd, maar laat in alles, door gebed en smeking met dankzegging, uw verlangens bekend worden bij God' (Fil. 4:6).

'Volhardt in het gebed, terwijl u daarin waakzaam bent met dankzegging' (Kol. 4:2).

Het laatste hoofdstuk van de brief aan Kolossenzen bevat een reeks praktische instructies, die ons motiveren om een leven te leiden dat in overeenstemming is met onze belijdenis aan onze Heere. De eerste vermaning betreft het gebed. We moeten daarin volharden en 'met dankzegging' waken.

Gebod is een van de pijlers waarop het Christelijke leven rust. God spreekt tot ons door Zijn Woord. We spreken tot Hem in gebed. Hoe belangrijk werken voor de Heere ook is, het is net zo belangrijk dat we volharden in het gebed en waakzaam zijn.

Volharden in het gebed

Gebod is een essentieel kenmerk van een Christen (Hand. 9:11). Het Nieuwe Testament bevat een groot aantal oproepen tot gebed. De Heere Jezus Zelf wees Zijn discipelen op de noodzaak van gebed (bijv. Luk. 18:1; 22:40). Hijzelf was daar een voorbeeld (verg. Ps. 109:4). We treffen Hem vaak aan in gebed, soms een hele nacht lang. Als iemand volhard heeft in het gebed, dan is Hij het wel (Luk. 6:12).

In de brieven worden we ook herhaaldelijk opgeroepen om te bidden (bijv. Rom. 12:12; 15:30; Ef. 6:18; Fil. 4:6; 1 Thess. 5:17-18; 1 Tim. 2:1-2; 2:8; Heb. 4:16; 13:18; Jak. 5:13; 1 Petr. 4:7). De eerste Christenen volhardden in het gebed (Hand. 2:42;

12:5). De apostelen baden steeds opnieuw (Hand. 1:14; 4:31; 6:6). Paulus was niet zomaar een man die preekte en schreef. Zijn brieven bewijzen dat hij een man van gebed was. Hij eist in zijn brieven niets wat hij zelf niet heeft gedaan.

Het woord 'volharden' in Kolossenzen 4:2 komt tien keer voor in het Nieuwe Testament (Mark. 3:9; Hand. 1:14; 2:42,46; 6:4; 8:13; 10:7; Rom. 12:12; 13:6).¹ Het betekent volhouden, er-gens bij blijven en het niet loslaten. Het is belangrijk dat we ons door niets of niemand laten tegenhouden om te bidden. De dui-vel zal alles proberen om ons daarvan te weerhouden. Onze da-gelijkse bezigheden zijn ook vaak 'behulpzaam' om de gebedstijd te verkorten of zelfs tot 'nul' terug te brengen.

Het gebed is een uitdrukking van onze verbondenheid met God. Tegelijkertijd drukt het onze afhankelijkheid van Hem en onder-werping aan Hem uit. Als we bidden, geven we toe dat we zwak zijn en hulp nodig hebben. Zij die volharden in het gebed, blijven in gemeenschap met God en zijn zich bewust van hun afhanke-lijkheid van Hem. In 1 Thessalonicenzen 5:17 formuleert Paulus het heel kort: 'Bidt onophoudelijk'². Paulus heeft het hier niet over spontaan gebed, ingegeven door een situatie, waar wij ook bekend mee zijn. [Hij heeft het over voortdurend en regelmatig gebed, waarin we niet mogen verslappen](#). We moeten dit gebed persoonlijk en met elkaar kennen.

F.B. Hole³ schreef: 'Wat het gebed betreft zijn we vandaag de dag heel zwak. In het moderne leven moet alles altijd snel gebeuren en daarom wordt het gebed maar al te vaak ondergeschikt ge-maakt. Hoe zit het met jouw volharding op dit punt? Als we iets

1 Een vergelijking van de Schriftgedeelten laat zien dat het Woord verschillend vertaald kan worden.

2 Dit betekent niet dat we 24 uur per dag moeten bidden, maar dat we altijd de gelegenheid moeten aangrijpen om te bidden en niet op moeten geven.

3 Frank Binford Hole, een gerespecteerd Bijbelleraar (1874-1964).

graag genoeg willen, doen we het waarschijnlijk – en hoe vaak hebben we oppervlakkige verlangens! Onze interesse is gericht op één ding en dus bidden we daarvoor. En daar blijft het bij. We vergeten het al snel en hebben geen volharding’.

Waken in het gebed

Nadat Paulus heeft gesproken over volharding in het gebed, spreekt hij vervolgens over waakzaamheid in het gebed, geestelijke waakzaamheid dus. We moeten waken en waakzaam zijn in het gebed. Waken betekent ‘wakker blijven’ of ‘op je hoede zijn’. Geestelijke waakzaamheid staat tegenover geestelijke traagheid. De discipelen waren niet waakzaam op de berg van verheerlijking om de heerlijkheid van de Heere Jezus te zien. Ze waren ook niet waakzaam in Gethsémané om de Heere te steunen in Zijn gebedsstrijd. Hoewel de Heere hen had aangespoord om te waken en te bidden, ‘opdat u niet in verzoeking komt’ (Matth. 26:41; Mark. 14:38), waren ze in slaap gevallen.

Geestelijke traagheid staat het gebed altijd in de weg. Gelovigen die geestelijk slapen, zijn in groot gevaar. De tien meisjes waren allemaal in slaap gevallen (Matth. 25:1-13), ze waren niet wakker geworden. Hierin waren zij niet anders. De satan zal altijd proberen om ons in slaap te sussen. Een slapende gelovige is niet te onderscheiden van een ongelovige (Ef. 5:14). Als we bidden zonder echt ‘wakker’ te zijn, wordt bidden al snel een formaliteit.

Met dankzegging

Wat vreugde is in Filippi, is dankbaarheid in Kolossenzen (hfst. 1:3,12; 2:7; 3:15,17; 4:2). **Het is duidelijk dat vreugde en dankbaarheid nauw met elkaar verbonden zijn. Zonder vreugde is er geen dankzegging en zonder dankzegging is er geen vreugde.** In Filippenzen 4:6 verbindt Paulus gebed ook met dankbaarheid: ‘Weest in niets bezorgd, maar laat in alles, door gebed en smeking met dankzegging, uw verlangens bekend worden bij God’. Dankbaarheid is een remedie tegen luiheid in het gebed. Het is

de juiste houding van een Christen tegenover God en mensen. Dankbare Christenen leven beter. Paulus schrijft aan de Efeziërs: 'en dank altijd voor alles de God en Vader in [de] naam van onze Heere Jezus Christus' (Ef. 5:20). Het is belangrijk dat we gebed combineren met dankbaarheid, omdat we daar altijd reden toe hebben. God is goed voor ons! Hij geeft ons overvloedige gaven en daar moeten we Hem dankbaar voor zijn. Wie niet dankbaar is, wordt ontevreden en ongelukkig.

'Daarom is het goed om het gebed het eerste werk 's morgens en het laatste 's avonds te laten zijn' (M. Luther).

'De stille uren met God moeten gecultiveerd worden, want alleen die geven kracht en voeding aan het innerlijke leven. Niets kan ons compenseren voor het verlies van de heilige uren onder het Woord en in gebed' (G. Müller).

'Laten we nogmaals bedenken dat het stille gebed een van de belangrijkste behoeften van ons geestelijk leven is. Zonder dit zijn belangrijke diensten nutteloos in de ogen van de Heere, Die in onze harten kijkt' (J.N. Darby).

'Bidt onophoudelijk. Dankt in alles, want dit is de wil van God in Christus Jezus voor u' (1 Thess. 5:17-18).

Ernst-August Bremicker

Twee broden met zuurdeeg (2)

Exodus 23:15-22

Twee broden, gebakken met zuurdeeg

'Uit uw woongebieden moet u twee broden meebrengen, bestemd voor een beweegoffer. Ze moeten van twee tiende efa meelbloem zijn, met zuurdeeg gebakken; het zijn de eerstelingen voor de HEERE' (Lev. 23:17).

Dit vers leidt ons naar de kern van ons gedeelte en thema: de twee broden. De broden bevatten fijn meel en zuurdesem. Beide ingrediënten hebben een duidelijk omschreven symboliek in Gods Woord, maar de respectievelijke betekenissen konden nauwelijks verder uit elkaar liggen:

- Fijn **meel** bevat geen onzuiverheden of stukjes kaf en daarom geen oneffenheden. Het symboliseert Christus, Zijn zuiverheid en morele perfectie. Geen enkele druk verandert de aard van fijn meel en onder geen enkele druk heeft Christus ooit Zijn karakter als volmaakt Mens verloren. Op elk moment en in elke situatie behaagde Hij God.
- **Zuurdesem** veroorzaakt een progressief gistingsproces door zijn melkzuurbacteriën, wat treffend illustreert dat het kwaad zich verspreidt. Daarom spreekt zuurdesem altijd⁴ over kwaad in zowel het Oude als het Nieuwe Testament.

Je kunt je terecht afvragen hoe iemand die de symboliek van deze twee ingrediënten kent, op het idee komt om ze samen te brengen in een offer aan de Heere. Maar dat is precies wat God hier vraagt. De reden wordt duidelijk als je bedenkt dat het over

⁴ Een blik op de respectievelijke Bijbelgedeelten zal dit snel bevestigen, te beginnen met het uitvegen van de zuurdesem bij het Pascha tot de zuurdesem van de farizeeën, de sadduceeën, Herodes enzovoort. De gelijkenis van het koninkrijk van de hemel in Mattheüs 13 is geen uitzondering. Hier voorspelt de Heere dat in Zijn afwezigheid het kwaad zich zal verspreiden in het koninkrijk, dat wil zeggen in het rijk van de Christelijke belijdenis (Matth. 13:33).

Pinksteren gaat en dus over de Gemeente. Die bestaat uit gelovigen en we weten dat die twee naturen hebben:

- *een nieuwe natuur, ontvangen bij de nieuwe geboorte (Joh. 3:5), waardoor ze kenmerken van Christus in hun leven kunnen laten zien: fijn meel;*
- *de oude natuur, het zondige vlees, de zonde die in hen woont (Rom. 7:17) is er ook nog steeds.*

Maar gelovigen mogen niet toestaan dat het vlees in hen actief wordt. Ze mogen niet vleselijk denken of handelen, wat levendig wordt geïllustreerd door de instructie dat het brood gezuurd moet zijn. Het gisticsproces dat door de zuurdesem wordt veroorzaakt, eindigt wanneer het deeg aan de hitte van het vuur wordt blootgesteld.

Het bewegen

De twee broden staan bekend als 'beweegbroden'. We komen het bewegen van een offer (zogeneten beweegoffers) vaak tegen in het Oude Testament. Het betekent dat het offer heen en weer bewogen werd (het woord wordt ook gebruikt voor het 'zwaaien' met een beitel). Op deze manier kon het door iedereen gezien worden.

Het indrukwekkende in dit geval is de parallel met vers 11, waar de schoof der eerstelingen werd bewogen 'opdat Hij een welgevallen' zou vinden. Dat kunnen we goed begrijpen, want Christus, de Opgestane, was het welgevallen en de vreugde van God. Maar nu moeten de twee gezuurde broden 'bewogen' worden. Dit herinnert ons eraan dat we 'uitverkoren' zijn. We zijn in Christus, 'in de Geliefde' (Ef. 1:4,6).

Opnieuw toont dit onze verbinding met de Opgestane. Hij is de Hemelse, wij zijn de hemelsen (1 Kor. 15:48). We zijn met Hem overgebracht naar de opstandingswereld, naar het rijk van de nieuwe schepping. Daar draait alles om nieuwe relaties (verg.

Joh. 20:17; 2 Kor. 5:17). God heeft Hem 'uit de doden' opgewekt en verhoogd en Hem als zodanig 'als hoofd over alles gegeven aan de gemeente' (Ef. 1:20-22).

Als we aan een fruitboom denken, begrijpen het idee van eerstelingen al snel. De eerste vruchten van de boom geven een voorproefje van de oogst die zal volgen.

De uitdrukking eerstelingen toont een andere parallel tussen het Wekenfeest en het vorige feest, dat van de eerstelingen:

- *Christus is de Eerste Die uit de dood is opgewekt en nooit meer de dood zal ingaan. Anderen zullen Hem hierin volgen. Zij zullen een grote oogst vormen die hetzelfde karakter draagt: opgewekt uit de dood om nooit meer te sterven (1 Kor. 15:23).*
- *De Gemeente heeft ook het karakter van een eersteling. Het is de eerste groep mensen die gered wordt na het kruis. Veel anderen zullen vanaf de Christelijke jaartelling volgen en ook gered worden (zie bijv. Matth. 24:14). Wat dit betreft zijn wij als Christenen 'in zekere zin een eersteling van Zijn schepse-len' (Jak. 1:18).*

Maar er is een interessant verschil in de betekenis van dit woord: in vers 10 (Hebreeuws: *reschith*) betekent het 'eerste in plaats, tijd, orde of rang' en dus ook 'hoofd' of 'hoofdzaak'. Deze uitdrukking voor eerstelingen wordt gebruikt als voorafschaduwung van Christus, Die boven alles staat. Maar het woord dat gebruikt wordt in de verzen 17 en 20 (Hebreeuws: *bikkur*) verwijst naar de 'eerste vruchten van de oogst' of de 'vroegse vrucht'. Het gaat dus vooral om de *tijdelijke* dimensie. Dit verschil maakt ons blij. De Gemeente vertegenwoordigt het eerste deel van de oogst, de eerste in de tijd, maar Christus is de eerste in rang *en* tijd.

Waarom twee?

Tot slot leren we dat er twee broden moesten worden gepresenteerd. Sommigen hebben gedacht dat het getal twee betekent

dat de Gemeente uit mensen bestond, sommigen uit de Joden en sommigen uit de volken. Dat is waar, maar twee afzonderlijke broden zouden eerder het tegenovergestelde voorstellen van wat werkelijkheid is geworden in de Gemeente: Er is 'één lichaam' (Ef. 4:4). Daarom verbind ik twee andere gedachten met het getal twee:

1. *Het getal twee spreekt van een geldig getuigenis. Denk aan de twee of drie getuigen die vereist zijn (Deut. 17:6; 2 Kor. 13:1) en de twee getuigen in Openbaring 11. De Gemeente is geroepen om hier op aarde een getuige van Christus te zijn. Hoe goed en hoe slecht zij deze roeping in de loop van de Christelijke jaartelling heeft vervuld, wordt in Openbaring 2 en 3 getoond. Daar wordt de Gemeente in de verschillende tijdperken van de kerkgeschiedenis voorgesteld door kandelaars – met al hun ups-and-downs. Het beeld van de kandelaar herinnert aan de taak om licht te verspreiden, om een getuige te zijn. Tot op de dag van vandaag is de Gemeente een kandelaar, hoewel niet volmaakt.*
2. *Het model van de twee broden schiet tekort vergeleken met de realiteit van de samenkomst. De Gemeente is één brood, één lichaam. Daarom wordt ze voorgesteld door één brood (1 Kor. 10:17). Joden en niet-Joden, slaven en vrije mensen zijn allemaal verenigd in één lichaam. Maar deze waarheid was en bleef een mysterie, dat alleen door Paulus werd openbaard.*

Een brandoffer

'U moet dan samen met het brood zeven lammeren zonder enig gebrek van een jaar oud, en één jonge stier – het jong van een rund – en twee rammen aanbieden. Ze zijn een brandoffer voor de HEERE, met het bijbehorende graanoffer en de bijbehorende plengoffers, een vuuroffer, een aangename geur voor de HEERE' (Lev. 23:18).

Tijdens het Wekenfeest moest er een brandoffer worden geofferd dat uit zeker tien offerdieren bestond. Vers 18 vermeldt⁵ zeven *lammeren, één stier en twee rammen*. Dit brandoffer was dus een zeer uitgebreid en kostbaar offer. Toch wordt er gezegd dat het 'samen met het brood' geofferd moest worden. De twee broden staan centraal, omdat ze direct verbonden zijn met de betekenis van het feest.

De dieren die als brandoffer werden geofferd, spreken van de uitstekende karaktereigenschappen van Christus (de lammeren van onschuld en reinheid, de stier van kracht, waarde en dienstbaarheid, de ram van toewijding). Daarnaast werden 'het bijbehorende graanoffer' en 'de bijbehorende plengoffers' geofferd. Deze formulering laat zien dat dit begeleidende offers waren. Ze maakten deel uit van het brandoffer. Het offer van de Heere door Zijn kruisdood (brandoffer) is onlosmakelijk verbonden met Zijn zondeloze leven (graanoffer) en met de vreugde van God (plengoffer) over het volbrachte werk.

Het valt op dat dezelfde soorten offers ook werden gebracht tijdens het Feest van de Eerstelingen (vs. 12-13). Dit feit verbindt ook de twee feesten. De Gemeente is verbonden met Christus, de Opgestane, en met Zijn offer. Bovendien wordt de 'aangename geur' alleen hier en in vers 13 genoemd, dus alleen bij deze twee offers. Maar er is ook een duidelijk verschil, dat in het volgende vers naar voren komt.

Michael Hardt

⁵ In Numeri 28 ligt de nadruk iets anders: daar gaat het om twee stieren en een ram (vs. 27).

Waarom stierf de Heere Jezus?

'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh. 3:16).

Waarom sterven wij?

Jij en ik sterven omdat we zondaars zijn. Gods rechtvaardige straf van dood en oordeel is op ons gekomen (Rom. 3:23; 6:23; Hebr. 9:27).

De dood had geen recht op Jezus Christus

De Heere Jezus Christus kwam vanuit de hemel (Joh. 6:41). Hij is verwekt door de Heilige Geest en geboren uit een maagd, Maria (Matth. 1:18,20,23). Hij had geen zondige natuur zoals wij en Hij heeft nooit gezondigd (1 Petr. 2:22; 1 Joh. 3:5). Daarom had de dood geen recht op Hem. Hij liet zich vrijwillig kruisigen op Golgotha door zondige mensen (Joh. 6:38; 10:17-18). Als Hij van het kruis af had willen komen, dan zou niets Hem tegen hebben kunnen houden – niet de spijkers of de macht van het Romeinse Rijk. **Het was uit liefde voor jouw kostbare, eeuwige ziel dat de Heere Jezus Christus neerdaalde uit de hemel. Die liefde bracht Hem naar dat schaamtevolle kruis en hield Hem daar totdat Hij het werk van verzoening volbracht had** (Joh. 19:30).

Geen andere weg

Er was geen andere weg en geen andere persoon door wie God de Almachtige jou kon redden van de rechtvaardige straf voor je zonden (Hand. 4:12; 1 Joh. 4:9-10).

De Heere Jezus Christus is God en Mens in één gezegende Persoon. Als eeuwige Zoon van God kende Hij Gods heilige en recht-

vaardige eisen, die door onze zonden waren geschonden. Als de enige volmaakte Mens (volmaakt naar geest, ziel en lichaam) was Hij geschikt om te betalen voor een ieders zonden van geest, ziel en lichaam.

Gods goedkeuring

God keurde het machtige werk van Christus aan het kruis goed. Hij liet dat zien door Hem uit de doden op te wekken en Hem aan Zijn eigen Rechterhand in de hemel te zetten (Hand. 5:30). Jezus Christus is nu daar – levende, liefhebbende Mens, met de littekens nog steeds aan Zijn handen en voeten, die Hij kreeg toen Hij stierf voor onze zonden (Joh. 20:27). Terwijl je dit leest, ziet Hij vanuit de hemel op jou neer. Hij kent de gedachten en motieven van je hart. Hij weet hoe jij denkt over je zonden en over Hem. Hij wil je Redder zijn.

Waarom stierf de Heere Jezus?

Hij stierf voor je zonden! Je moet je realiseren dat jouw vele zonden er de oorzaak van zijn dat Hij moest sterven. Eén zonde is genoeg om je voor altijd buiten Gods perfecte hemel te sluiten. Maar je kunt Gods vergeving ontvangen door Hem je zonden te belijden en in Hem te geloven als jouw plaatsvervanger (Rom. 10:9).

Hoewel je voor mij een vreemde bent, ben je dat niet voor God; Hij weet alles van je. Heeft de Heere Jezus Christus jou persoonlijk gered van de straf en de macht van de zonde? Ben je daar zeker van, gebaseerd op de Bijbel? Als je Hem nu weigert als jouw Redder, zul je toch uiteindelijk voor Hem als Rechter staan, maar dan is het voor eeuwig te laat (Joh. 5:22; Openb. 20:11-15)!

Wat zou je moeten doen?

'Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld, maar wie niet gelooft, is al geoordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God' (Joh. 3:18).

**'En u weet dat Hij geopenbaard is,
opdat Hij onze zonden zou wegnemen;
en in Hem is geen zonde' (1 Joh. 3:5).**

**'Hoe zullen wij ontkomen als wij zo'n grote
behoudenis veronachtzamen' (Hebr. 2:3).**

F. Wurst

Een langdurige oorlog

Strijd om de geest

Satan heeft langetermijndoelen. Het gaat hem er voornamelijk om alles en iedereen te vernietigen die opkomt voor God en de waarheid van de Bijbel. Net als met Israël richt de duivel zich op Christenen om hen te vernietigen, te ondermijnen en met alle mogelijke middelen te doen vallen, terwijl hij de gedachten van de wereld afwendt van wat goed, rechtvaardig en waar is. Het is zijn bedoeling om, nadat hij het laatste overblijfsel van goddelijkheid heeft verwoest, iedereen in de wereld volledig aan hem te onderwerpen door middel van zijn antichrist.

De strijd tegen de waarheid woedt al vanaf het allereerste begin. Satan loog tegen Eva (Gen. 3:1). De brieven aan de gemeenten in Openbaring 2-3 beschrijven hoe de oorlog in de huidige tijd is doorgevoerd. Een van de listen van het kwaad is om mensen van de liefde tot God af te trekken naar religieuze praktijken en rituelen. Andere tactieken in kerken zijn de opkomst van clericalisme, mystiek, dode hoogmoed en goddeloos formalisme.

In de moderne tijd is er een nieuwe vorm van oorlogvoering verschenen. Het begon grofweg in de tijd van Tyndale en Erasmus (rond 1500 n.C.), toen honderden papyrusmanuscripten in han-

den kwamen van vertalers, waardoor Bijbelvertalingen bevrijd werden uit de dode greep van het Christendom.

De religieuze oorlogen die ontstonden na de protestantse Reformatie, zorgden voor een intellectuele verschuiving weg van religie, in elk geval in Europa. Zogenaamde 'denkers' verruilden religie en het geestelijke voor politiek en het materiële, waardoor de aandacht van mensen duidelijk werd afgetrokken van God en Zijn Woord.

Door Gods vooruitziende blik hield een groot aantal mensen van de arbeiders- en lagere middenklasse vast aan de Bijbel, het gezinsleven en Godsvrucht. Zij hielden veelal vast aan hun eigen principes. Hun gedachtegang, gebaseerd op de Bijbel, verspreidde zich onder de Engelstalige volken en van daaruit verder. Veel van hen waren autodidact en werden daarom sterk beïnvloed door Gods Woord.

Vanaf de 18^e tot aan de 20^e eeuw bleef het Christendom zich wereldwijd verspreiden. Maar satan was al bezig om tegenstand aan te wakkeren en de waarheid van het Evangelie te ondermijnen. Vogels pikten het goede zaad weg of het viel op de rotsbodem (Matth. 13:1-9). Vooral de distels van ongeloof en valse leer verstikten in veel gevallen een gezonde groei.

Pogingen om de verspreiding van het Evangelie te verstikken

Hoewel de wetenschap werd aangemoedigd door Christenen uit interesse voor Gods schepping, bleef het om filosofische redenen beperkt tot het onderzoeken van het materiële universum. Dit had niet veel invloed op de lagere klassen, maar satan had in hun geval een andere list bedacht om de ontevreden in opstand te krijgen: extreem patriottisme en geweld. Ook dit droeg eraan bij dat men zich afwendde van het geestelijke en zich ging richten op het materiële.

De wetenschap veranderde al snel in humanistisch atheïsme en secularisme. In de kortzichtige menselijke visie bestond alleen het materiële. In zijn natuurlijke vijandschap tegen God nam de mens met toenemende snelheid humanistische waarden aan en keerde zich af van het ogenschijnlijk ouderwetse Christendom. De goddeloze evolutietheorie maakte dat veel mensen de Bijbel en God verlieten. Men begon te geloven dat de wetenschap de Bijbel had weerlegd. Ondertussen ontstonden er ook twee andere duistere bewegingen die een impuls gaven aan menselijke trots en ongelooft.

Een directe aanval op de Bijbel

Religie verzwakte en geloof werd gezien als 'een sprong in het duister' (Kierkegaard). De romantiek en het rationalisme kregen de overhand en de materialistische wetenschap werd het middel om het Woord van God te interpreteren. Een aantal mondige personen probeerde de Bijbel te ontdoen van het bovennatuurlijke element, in wat later bekend werd als de hogere Schriftkritiek. Als je dat doet, blijft er natuurlijk niet veel meer over. Dat was precies wat satan wilde. Men geloofde niet langer dat de Bijbel het Woord van God was, maar alleen een verzameling menselijke geschriften, waarvan er maar een paar geschreven waren in de tijd die de Schrift aangeeft. Ook zou het niet werk zijn geweest van mannen die volgens de Bijbel 'heilige mensen van Godswege hebben, door de Heilige Geest gedreven, gesproken' (2 Petr. 1:21). De Heilige Geest bestond helemaal niet, volgens deze voorstanders van ongelooft.

Alleen satanische waanideeën kunnen ervoor hebben gezorgd dat academici over de hele wereld zich overgaven aan deze bedrieglijke manier van denken.

Vandaag de dag is ook de meerderheid van Bijbelcolleges en seminaries voor de opleiding van evangelisten en predikanten besmet door ongelooft. Studenten komen hier gehersenspoeld

vandaan en zijn niet in staat te onderwijzen in de waarheid van God. Er komt enkel een slap religieus aftreksel uit hun mond.

Er zijn een paar trouwe mannen en vrouwen die de waarheid verkondigen, precies zoals die in de Bijbel staat. Het is mogelijk dat God hier een bedoeling mee heeft, want 'het dwaze van de wereld heeft God uitverkoren om de wijzen te beschamen, en het zwakke van de wereld heeft God uitverkoren om het sterke te beschamen, en het onaanzienlijke van de wereld en het verachte heeft God uitverkoren, en wat niets is, om wat iets is teniet te doen, opdat geen vlees roemt voor God' (1 Kor. 1:27-29).

De kracht van het kwaad is in opkomst, neemt toe en zal een korte tijd van overwinning kennen

Er zijn nieuwe, nog besmettelijkere, strategieën die de vijand tegen ons gebruikt. Laten we onszelf dan herinneren aan wat God tot ons zegt door de apostel Paulus: 'Want al wandelen wij in het vlees, wij voeren geen strijd naar het vlees; want de wapens van onze strijd zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God, tot afbreking van bolwerken; daar wij [de] overleggingen en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, afbreken en elke gedachte gevangennemen tot de gehoorzaamheid van Christus' (2 Kor. 10:3-5).

Gedachten en denken

We moeten eerst ons eigen gedachteleven aanpakken, iets wat alleen mogelijk is door dagelijks in de Bijbel te lezen en die woorden te overdenken (zie Fil. 4:8-9). We moeten voorbereid zijn op de moeilijke taak die ons wacht, want satan verdraait nu zelfs de betekenis van sommige woorden. 'Muren' is bijvoorbeeld een lelijk woord geworden. We worden aangemoedigd om die af te breken. Hierbij zijn ook de verschillen inbegrepen die God in zijn schepping gelegd heeft. God heeft de mens 'van het begin af als man en vrouw gemaakt' (Matth. 19:4).

Jammer genoeg kunnen de 'waarden' van een land verward worden met de absolute morele waarden van de Bijbel, maar deze zijn verschillend! Overheden streven er tegenwoordig naar om hun eigen waarden op te leggen aan de maatschappij, alsof God dood is. Er wordt gezegd dat de mens de wereld regeert en dat we kunnen doen wat we zelf willen. Alles moet getolereerd worden, behalve natuurlijk de ogenschijnlijke intolerantie van Bijbels Christendom.

Maar God en Zijn waarden zijn eeuwig, want 'het Woord van de Heere blijft tot in eeuwigheid. Dit nu is het Woord dat u verkondigd is' (1 Petr. 1:25)! Laten wij trouw zijn aan Hem.

'Overigens, sterkt u in [de] Heere en in de kracht van Zijn sterkte. Doet de hele wapenrusting van God aan, om te kunnen standhouden tegen de listen van de duivel. Want onze strijd is niet tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers van deze duisternis, tegen de geestelijke [machten] van de boosheid in de hemelse [gewesten]. Neemt daarom de hele wapenrusting van God op, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, na alles volbracht te hebben, stand te houden. Houdt dan stand, uw lendenen omgord met [de] waarheid, en bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid, en de voeten geschoeid met [de] toerusting van het evangelie van de vrede, terwijl u bovenal het schild van het geloof hebt opgenomen, waarmee u al de brandende pijlen van de boze zult kunnen uitblussen. En neemt de helm van de behoudenis en het zwaard van de Geest, dat is [het] woord van God, terwijl u altijd bidt in [de] Geest met alle gebed en smeking, en daartoe waakt met alle volharding en smeking voor alle heiligen, en voor mij, dat mij bij [het] openen van mijn mond [het] woord gegeven mag worden om met vrijmoedigheid de verborgenheid van het evangelie bekend te maken – waarvoor ik een gezant ben in een keten – opdat ik daarover vrijmoedig spreek, zoals ik moet spreken.'

Roger Penney

Bescherm je hart

'Bescherm je hart boven alles wat te behoeden is, want daaruit zijn de uitingen van het leven' (Spr. 4:23).

Op dit vers moeten we goed acht slaan. Ons hart is de het centrum van onze gevoelens en beslissingen. Al onze levenswegen beginnen hier. Daarom is het uiterst belangrijk ons hart te 'bewaren' in overeenstemming met God. Hoe doen we dat?

De positieve kant: 'Ezra had namelijk zijn hart erop gericht om de wet van de HEERE te onderzoeken, om die te doen' (Ezra 7:10). Om ons hart te bewaren, moeten we het vullen met Gods Woord (Kol. 3:16) en een intensief gebedsleven leiden.

De negatieve kant: 'Daniël nam zich in zijn hart voor zich niet te besmetten met de gerechten van de koning of met de wijn die hij dronk, te verontreinigen' (Dan. 1:8). Dit vraagt om de bewuste beslissing ons van het kwade te onthouden.

Deze twee kanten horen onlosmakelijk bij elkaar. Zonder dagelijks Bijbellezen en gebed ontbreekt ons de kracht om het kwade te weren. Omgekeerd is louter afzondering in een neutraal gebied niet voldoende; we hebben Christus en Zijn Woord, die ons trekken.

Dit klinkt misschien theoretisch, maar **de Heere Jezus helpt ons om dit dag na dag te doen, ook bij tegenslagen**. Dicht bij Hem vinden we de kracht om ons hart te beschermen én ervaren we vreugde door Gods instemming. Hij wil ons immers dicht bij Zich houden om ons gelukkig te maken – met een gelukkig en door God beschermd hart.

Neerzetboek

Unieke uitgave met hoge kwaliteit artistieke vormgeving. Stevige standaard, voorzien van solide spiraal. Elke titel is voorzien van 24 kaarten, die u dagelijks op bureau, keukentafel of vensterbank kunt omslaan.

En als u er genoeg van hebt? Dan knipt u er een kaartje af, dat u beschrijft en aan een vriend(in) stuurt of met uw wens erop bij een verjaardagscadeau geeft... Is dát even handig!

Formaat: 105 x 105 mm

Bestelcode 4033

Prijs: € 7,95

ook in vintagevariant!

Werkend verwachten

De eerste Christenen in Thessalonika zijn een voorbeeld voor ons. Zij waren radicaal bekeerd en leefden in de vurige verwachting van de komst van de Heere Jezus. Maar toch bleven ze met beide benen op de grond staan. Hun dagelijks leven bestond uit het dienen van de levende God. Maar ze hadden onderwijs nodig, onder andere over het verschil tussen de opname van de gelovigen en Christus' verschijning in macht en heerlijkheid op aarde.

Deze brief bevat heel veel leerstellig onderwijs en praktische lessen die ook voor ons uitermate belangrijk zijn.

Paperback, 236 pagina's.

Prijs: € 5,00

Nadenkertje

Wees mij genadig!

‘O God, wees mij, de zondaar, genadig!’ (Luk. 18:13).

Een verkoper van sterke drank stond voor zijn winkel op te scheppen tegen een aantal voorbijgangers; hij vertelde hoeveel geld zijn winstgevende zaak opbracht.

‘De laatste drie maanden heb ik een massa geld verdiend’, zei hij.

Een toeschouwer antwoordde rustig: ‘U hebt meer verdiend dan dat’.

‘Wat dan?’ vroeg de handelaar opgewekt.

Het antwoord was: ‘U hebt mijn twee zonen tot drinkers gemaakt. U hebt het hart van hun moeder gebroken. U hebt veel meer gedaan dat ik ooit kan uitrekenen, maar u zult op een dag de volle rekening ontvangen’.

Nee, die opschepperij van de drankverkoper is wel wat anders dan de houding van de tollenaar in bovenstaand Bijbelvers. Hij had ook grote winst gemaakt met het heffen van tol bij de mensen. Hij had zich gehaat en veracht gemaakt door zijn afpersingen. Hij was een landverrader en een uitgestotene. Maar er was door Gods genade een werk gebeurd in zijn hart waardoor hij tot inkeer kwam. Hierbij sloeg hij zich op de borst van ellende en berouw (en niet van trots) en keerde zich tot God in de erkenning dat hij een zondaar was. Alleen zó kon hij bij God komen. En alleen zo kon hij rust en vrede vinden voor zijn hart. En die hééft hij zonder twijfel gevonden.

God wijst niemand af – ook de grootste zondaar niet – die met oprecht berouw tot Hem komt. Maar niemand die in eigen gerechtigheid naar Hem toegaat, zoals de farizeeër, vindt bij Hem vergeving. Onze eigen dienst kan ons niet aangenaam maken voor God. We hebben de Heere Jezus nodig.

G. von Viebahn